

цільовою аудиторією;

– вимоги Стратегії комунікацій євроатлантичної інтеграції повинні бути інтегровані в діяльність органів публічної влади усіх рівнів;

– в офіційних повідомленнях, інформаційних кампаніях та на веб-сайтах органів публічної влади, які беруть участь у реалізації Річної національної програми під егідою Комісії Україна-НАТО, повинні розкриватися тези, відповідні до цілі, яку має досягти цей орган влади, установа чи організація;

– на кожну ціль, підціль і завдання Річної національної програми має бути сформована інформаційна картка з описом зрозумілою мовою контексту, історії та очікуваних наслідків досягнення, переліком заходів і результатів виконання пріоритетних завдань, зазначенням виконавців та співвиконавців (на рівні підрозділів державних установ), даними моніторингу та оцінювання виконання;

– обов'язковою є чітка атрибуція інформації державних установ та партнерів щодо реформ та заходів, що є частиною процесу євроатлантичної інтеграції України;

– використання позитивних історій змін у країнах, які приєдналися до НАТО за останні 30 років (за час незалежності України) через впровадження реформ, аналогічних заходам Річної національної програми.

Доцільним також є ув'язування повідомлень про успіхи на шляху до НАТО із зобов'язаннями Угоди про асоціацію з ЄС.

Отже, інформаційна взаємодія у рамках процесів євроатлантичної інтеграції України має будуватися навколо головної тези: Річні національні програми під егідою Україна-НАТО – це механізм підвищення ефективності діяльності окремих державних установ та держави в цілому, спрямованої на політичний, соціально-економічний та оборонно-безпековий розвиток країни, а мета реформ – не лише впровадження стандартів Альянсу та досягнення критеріїв членства, а й побудова більш ефективної держави, здатної гарантувати безпеку, права та добробут кожній людині.

1. Про Річну національну програму під егідою Комісії Україна – НАТО на 2021 рік: Указ Президента України від 11 трав. 2021 р. № 189/2021. URL: <https://www.president.gov.ua/documents/1892021-38845>.

2. Про Стратегію комунікації з питань євроатлантичної інтеграції України на період до 2025 року: указ Президента України від 11.08.2021 № 348/2021. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/348/2021>.

Любов МІРОШНІЧЕНКО

доцент кафедри
соціально-гуманітарних дисциплін,
кандидат філологічних наук, доцент

Оксана ВЕКЛЕНКО

студент ННІ права та інноваційної
освіти Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
(м. Дніпро, Україна)

ЕКОНОМІЧНА СФЕРА СУСПІЛЬСТВА

Економіка є найважливішою сферою життя суспільства і кожної окремої людини. Без економіки існування людського суспільства було б неможливим. Кожна людина щодня стикається з різними економічними явищами — це купівля товарів, отримання заробітної плати чи стипендії, використання грошей, отримання кредитів тощо. Такі економічні явища, як інфляція, податки, кризи, безробіття впливають на умови існування кожної людини. Крім того, існування багатьох видів злочинності також безпосередньо пов'язане з економікою. І що б людина не робила, їй не може бути байдужим стан економіки.

Економіка — це господарська діяльність суспільства, що включає відносини виробництва, споживання, обміну та розподілу. Сучасна економіка складається з різноманітних галузей, таких як промисловість, сільське господарство, енергетика, будівництво тощо, до складу яких входить багато різних підприємств і організацій. Усі вони

створюють певні товари та надають послуги, необхідні для задоволення наших потреб, які називаються споживчими товарами, а також засобами виробництва, без яких було б неможливо виробляти споживчі товари. Це обладнання для заводів і фабрик, а також сировина, з якої виготовляють різні речі [1, с. 65].

Таким чином, в сучасній економіці як споживачам, так і виробникам доводиться постійно приймати рішення в умовах обмеженості ресурсів. Люди обмірковують, на що витратити гроші. Виробники вирішують, яку продукцію випускати одночасно, відмовляючись виробляти будь-які інші продукти. Основною функцією економіки є задоволення потреб людини, створення таких благ, без яких неможливий розвиток суспільства за умов обмеженості ресурсів.

Економіка сучасного суспільства є складним і всеосяжним організмом, який забезпечує життєдіяльність і розвиток кожної людини й суспільства загалом. Економічна теорія — соціальна теоретична наука. Вона включає систему знань, пов'язаних із вивченням взаємовідносин між людьми в процесі їх економічного життя. Часто кажуть, що економіку як науку складно викладати. Лауреат Нобелівської премії Макс Планк (засновник квантової фізики) сором'язливо зауважив, що починав свою кар'єру економіста в різних країнах, але потім залишив цю професію, бо вона здавалася йому занадто важкою. Коли про це розповіли Бертрану Расселу, винахіднику сучасної математичної логіки, він зі здивуванням відповів, що відійшов від економіки, бо вона здавалася йому занадто простою. [2, с. 45]. Це говорить про те, що характер пізнання науки залежить від інтересу, який вона викликає в тієї чи іншої людини. Може здатися, що немає сенсу вчитися тому, з чим доводиться мати справу щодня. Але навіть якщо ми використовуємо певні економічні явища, це не означає, що ми знаємо, що таке гроші, товари, майно, і можемо приймати правильні економічні рішення (особливо на рівні країни в цілому). Якщо це не так, то згадаймо тих людей, про яких М. Салтиков-Щедрін писав: «Людина, яка бачить збірник законів у шафі, вважає себе юристом, людина, яка вивчала форму кредиту, називає себе фінансист». Крім того, в сучасному економічному житті постійно з'являються нові явища, такі як олігополія, капіталізація, доларизація, трансакційні витрати, зміст яких далекий. І навіть якщо ми нічого не знаємо про економічне явище, ми не завжди зможемо правильно оцінити його вплив [3, с. 56].

Вирішальною умовою поліпшення життя окремої людини, її сім'ї та суспільства є все більш висока потреба високоякісної продукції в процесі трудової діяльності людини. Завдяки цьому кожна людина може отримати від суспільства все більшу кількість товарів і послуг для задоволення своїх потреб. Благополуччя людини та її сім'ї вирішальною мірою залежить від результатів її господарської діяльності. Звідси випливає глибокий інтерес людей до економіки.

Як відомо, невід'ємною частиною життя людини й суспільства завжди була економіка, адже виникають певні економічні відносини, оскільки людина відрізняється від решти живого світу саме тим, що може змінювати світ відповідно до своїх потреб і пристосовуватися до умов життя, що її оточують. Людина усвідомлює мотиви своєї поведінки, ставить перед собою конкретні цілі й завдання та діє відповідно до них і власних можливостей, намагаючись досягти найкращого результату. Саме в цьому полягає основне завдання економіки. У процесі економічної діяльності людина розширює свій світогляд, підвищує рівень своїх знань та кваліфікації, стає фахівцем, формується як особистість, самореалізується й отримує суспільне визнання. Економічна сфера життя не тільки пов'язана із забезпеченням матеріальної основи існування людини, але й є джерелом її творчого, духовного та соціального розвитку.

Економіка створює каркас людської цивілізації, який тримає всі інші сфери людської діяльності: політика й ідеологія, культура й мораль, наука й духовна сфера. Люди можуть дозволити собі займатися політикою чи спортом, релігійною чи благодійною діяльністю, досліджувати планету в цілому, її океани та космічний простір, писати вірші та вивчати історичні проблеми, народжувати й виховувати дітей, думати про сенс життя чи інші моральні питання лише тому, що в економіці визрівають відповідні матеріальні передумови для цього. При цьому рівні політичного, соціального, духовного, культурного, науково-технічного розвитку людського суспільства (суспільства) цілком визначаються рівнем економічного розвитку [4, с. 105].

Економіка має безпосередній вплив на наше життя й відіграє вирішальну роль у визначенні державної політики. Економісти впливають на всі гілки влади. Стимулювання економічного зростання й забезпечення високої зайнятості за одночасного придушення

інфляції давно вже визнані сферами діяльності економістів, які працюють на уряд.

З початку існування людства завжди існувала потреба вивчення явищ та закономірностей розвитку людини як в минулому, так і сьогодні. Економіка надає нам ефективний і не обов'язково складний набір інструментів аналізу, які можна використовувати, щоб озирнутися назад і пояснити, чому було саме так і розуміти навколишній світ; дивитися в майбутнє, щоб ми могли передбачити наслідки великих політичних змін.

1. Економічна теорія: Політекономія : підруч. ; за ред. В. Д. Базилевича. 6-е вид., перероб. і доп. Київ : Знання-Прес, 2007. 719 с

2. Основи економічної теорії : підруч. ; за заг. ред. д-ра екон. наук, проф. Л. С. Шевченко. Харків : Право, 2008. 448 с.

3. Лановик Б., Лазарович М. Економічна теорія : курс лекцій. Київ : Вікар, 2006. 405 с.

4. Історія економічних вчень : навч. посібник ; за ред. В. Кириленка. Тернопіль : Економічна думка, 2007. 233 с

Олена ОРЛОВА

доцент кафедри загальноправових
дисциплін Дніпропетровського
державного університету внутрішніх
справ (м. Дніпро, Україна),
кандидат юридичних наук, доцент

РОЛЬ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ У МІЖНАРОДНОМУ ЗАХИСТІ ЛЮДСЬКИХ ПРАВ

На сьогодні права і свободи людини посідають найголовніше місце у системі становлення демократичної держави. Створюючи правову державу, згідно з міжнародно-правовими актами, необхідно одночасно з адаптацією вже існуючих законів приймати нові, узгоджені з міжнародним правовим полем, законодавчі акти. Важливо і те, що процес адаптації законодавства України вимагає злагодженої співпраці всіх гілок влади, в тому числі і правоохоронних органів.

Розглядаючи питання щодо ролі правоохоронних органів у міжнародному захисті прав і свобод людини, необхідно звернутися до таких понять як «правоохоронні органи» та «права людини».

Відповідно до Закону України «Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів» до правоохоронних органів належать органи прокуратури, внутрішніх справ, митні органи, органи Державної податкової служби, органи й установи виконання покарань, органи державного фінансового контролю, рибоохорони, державної лісової охорони та інші, що здійснюють правозастосовні й правоохоронні функції [1].

Щодо визначення «прав людини», ми погоджуємося з думкою О. В. Петришина, за якою права і свободи людини і громадянина – це правові можливості (надбання), необхідні для існування і розвитку особи, які визнаються невід'ємними, мають бути загальними і рівними для кожного, забезпечуватись і захищатись державою в обсязі міжнародних стандартів [2].

Правоохоронні органи покликані приводити в дію механізм правової охорони. Робота правоохоронних органів насамперед полягає в захисті прав та свобод людини за національним законодавством та ратифікованими Україною міжнародно-правовими актами. Вони мають забезпечувати застосування заходів державного примусу, маючи на меті усунення перешкод для реалізації людиною й громадянином своїх прав та виконання обов'язків, поновлення їх порушених прав, свобод чи законних інтересів, притягнення винних осіб до юридичної відповідальності.

Одним із ключових правоохоронних органів є Національна поліція України. Саме так, адже не тільки для України, а й для всіх поліцейських структур демократичних держав Європи та й усього світу основним завданням є підтримання миру та безпеки, запобігання злочинам як спосіб захисту людських прав.

Поліція, як правоохоронний орган, відіграє величезну роль у становленні демократичної держави, забезпечуючи гарантованість, реалізацію, охорону й захист прав,